

Fredensborg udtalte. Det var et Program for det nye Landsting, hvori der ikke var Plads for den til Hartkorn og Skatteydelse knyttede privilegerede Valgret. Men for at der ikke skal være nogen som helst Uklarhed, og for at Højres Presse kan være klar derover i Fremtiden, vil jeg spørge det ærede Medlem fra Frederiksberg: Godkender han de Ord og gør han dem til sine, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds udtalte den 30. November 1909, og som lyde saaledes: „Vi i vore Rækker ere fuldt ud klare over, at der maa gøres et alvorligt Forsøg paa at naa Forstaaelse om en Grundlovsændring og ogsaa, som jeg sagde, at Højre for at naa en tilfredsstillende Ordning med Hensyn til Folketinget maa være villigt til at gøre Indrømmelser ogsaa med Hensyn til Landstingets Sammensætning, hvor vi da ogsaa maa tænke os, at det ikke kan være udelukket at søge et andet Grundlag for særlig Valgret end Skatteydelsen”. Jeg spørger det ærede Medlem, godkender han disse Udtalelser, Ja eller Nej? Hvis han ikke kan svare Ja dertil, er dermed givet, at jeg har Ret i, at Højre nu indtager et andet Standpunkt end det, Højre indtog for 1½ Aar siden.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg bebrejdede i øvrigt den højtærede Konseilspræsident, at han ikke citerede ham udførligt nok, idet han kun tog en enkelt Sætning af hans Tale ud. Jeg skal gerne gøre det ærede Medlem den Fornøjelse og med Formandens Tilladelse citere ham saa udførligt, som jeg tror, det er nødvendigt, for at ingen kan være i Tvivl om hans Mening. Om Kvindernes Valgret siger det ærede Medlem: „Der gives mellem Kvindene overmaade mange alvorlige, dygtige og fremragende Mennesker, hvis Stemmegivning ikke alene udelukkende bæres frem af Tanken om Landets Vel, men tillige er underbygget af en indgaaende Viden Besked. Men hvis man vil give Valgret efter de Regler, der her foreslaas, vil et alt for stort Lod blive lagt i Vægtskaalen af det store Antal i politisk Henseende uudviklede, kundskabsløse og i Samfundsspørgsmaal ikke dybt-tænkende Kvinder, der ville være som Voks i drevne Agitatorers Hænder”. Ja, det er sagt før, og jeg kan gentage, at vi Socialdemokrater kun kunne takke for den Kompliment til os, der i Virkeligheden ligger i disse Ord. Han siger derved indirekte, at det store Flertal af Kvinder vil være tilbøjeligt til at gaa med Socialdemokraterne. (Høstet: De ere altsaa de drevne Agitatorer). Nej, vi ere ikke de drevne

Agitatorer eller Forførere, thi jeg betragter ikke Kvinder som Mennesker, der lade sig forføre af drevne Agitatorer. Der er selvfølgelig de Kvinder, der kunne gøre det, det vise Kanondamerne, Forsvarskvinderne o. s. v., men jeg betragter ikke dem som det store Flertal, tværtimod som Undtagelser indenfor Kvindeverdenen.

Men det ærede Medlem fra Frederiksberg deler altsaa Kvinderne i de alvorlige, dygtige og fremragende — det er de forholdsvis faa, de konservative, de, der ville følge Højre, dem er der ingen Fare for — og saa de mange uudviklede, kundskabsløse og i Samfundsspørgsmaal ikke dybt-tænkende Kvinder, der ville være tilbøjelige til at gaa med Demokratiet. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at han maa fra meget nært Bekendtskab have Eksempel paa; at der kan være alvorlige, dygtige og fremragende Mennesker blandt Kvinderne, som gaa til Socialdemokratiet. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg har ogsaa noget Kendskab til den Dame, jeg her sigter til, og som er det ærede Medlem fra Frederiksberg overmaade bekendt, hun er sandelig ikke blødt Voks, hun er langt snarere den formende Haand. Men jeg maa protestere imod saaledes at dele Kvinderne i et Mindretal af kundskabsrige og begavede og et stort Flertal af uudviklede, kundskabsløse og i Samfundsspørgsmaal ikke dybt-tænkende Kvinder. Jeg tror, at ganske den samme Deling kunde man have foretaget i sin Tid overfor Mændene i 1849. Men, som sagt, jeg kan kun glæde mig over, at Højres Ordfører gaar ud fra, at det store Flertal af Kvinder vil gaa med Demokratiet. Jeg glæder mig over denne Kompliment fra Højres Ordfører og tager mig den til Indtægt.

Det ærede Medlem kunde ikke gaa med til Udvidelse af Valgretten til Kvinder, før der var gaaet en lang Udvikling og foretaget en Mængde Overvejelser. „Jeg tror“, sagde han, „at Sagen er saa vigtig, at den bør underkastes en almindelig Overvejelse, ogsaa af international Natur“. Det er meget morsomt at høre, at Højre, der ellers forkaster Internationalismen og bebrejder os vort internationale Standpunkt, nu først vil gaa med til Kvindernes politiske Valgret, naar den er bleven internationalt overvejet. Jeg maa maaske udbede mig lidt nærmere Oplysninger om, hvordan den Kongres skal sammensættes, om den kun skal være en europæisk, eller om Amerika og de andre Verdensdele ogsaa skulle med, om Betingelsen er, at en saadan Verdenskongres med et Flertal vedtager Kvindernes